

Resumé

Ph.d.-afhandlingen handler om de rumlige modstandspraksisser, som palæstinenserne har anvendt i kampen mod Israels voldelige annektering af palæstinensisk land gennem et halvt århundredes besættelse.

I den særegne politiske situation på Vestbredden fremstår arkitekturen som et våben, der kan anvendes taktisk både til kontrol og til dialektisk modstand mod fordrivelse. Arkitekturens grundlæggende gestus – at kontrollere og bebo et sted – spiller med andre ord en rolle i en konflikt, der dybest set handler om retten til en fremtid i landet.

Idet afhandlingen fastholder arkitekturen i dens dobbelte rolle som praksis og som objekt, undersøger den bygget struktur som agens, der instituerer og manifesterer territoriale kampe. Israel instrumentaliserer arkitekturen gennem en række gængse former for organisation af det kollektive rum og danner derved en særlig form for rumlig praksis, som denne afhandling foreslår at benævne som *unplanning* (“uplanlægning”).

Det er denne voldelige og udslidende praksis, der producerer *unliveable spaces* (“ulevelige rum”). På den anden side anvender de palæstinensere, der er bosat på palæstinensisk jord, en række taktiske værktøjer mod denne “uplanlægning” og dens ødelæggende virkninger. Nogle af disse værktøjer bruges til at imødegå besættelsen, andre anvendes med henblik på overlevelse i hverdagen. Tilsammen udgør de et spektrum af praksisser, som afhandlingen sætter sig for at undersøge som *situativt formede handlinger*.

Afhandlingens overordnede mål er at udfolde dette spektrum af praksisser. I en situation, hvor både kolonisateurerne og de koloniserede bruger arkitekturen som et taktisk våben til enten at udvide eller beskytte territorier, medfører besættelsens grundlæggende omskiftelige natur, at de koloniserede må forsøge at navigere rumligt i et territorium, der er i konstant bevægelse. Gennem *casestudies* af palæstinensiske rumlige praksisser, og gennem historiske og teoretiske overvejelser over magt, modstand og vold, vil afhandlingen vise, hvordan denne navigation via rumlig praksis indgår i et dynamisk forhold til besættelsen.

Derudover vil afhandlingen vise, hvordan denne navigation, gennem spekulation, forsøger at omgå eller overskride de restriktioner, der uophørligt producerer forhindringer for den palæstinensiske beboelse af palæstinensisk land. Afhandlingen foreslår, at der er vigtige fællestræk mellem den form for spekulation, der anvendes i forbindelse med hverdagens situative rumlige praksisser, og den spekulative forestillingskraft, der kommer til udtryk i de kunstneriske og aktivistiske praksisser, der beskæftiger sig med Israel-Palæstina-konflikten.